

va a pegar-li; però els desarmar
m'han desarmat. | Desarmar
la càlera, l'enmig, d'alguí. Desor-
mar l'enveja. Desormer la
crítica || intr. Cessar, una nació,
 d'entrar en feu de guerra, aconia-
 dar tropes (2) Desunir les pe-
ces de què es compon (un moble,
 un instrument, etc.), fer cessar
 d'entrar armat (un rem, una balles-
 ta, etc.). Apart dlit no parovà
per la porta: l'heu de desarmar.
La heu desarmat la bastida. Es un
moble que no es pot desarmar

a part.